

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

Вул. Механізаторів, 9, м. Київ, 03109

<https://grd.gov.ua>

Затверджено
Громадською радою доброчесності
16 травня 2017 р.

РІШЕННЯ

про надання Вищій кваліфікаційній комісії суддів України інформації щодо кандидата на посаду судді Верховного Суду Катеринчук Лілії Йосипівни

Проаналізувавши інформацію про Катеринчук Лілію Йосипівну (далі – Кандидат), суддю Вищого господарського суду України, Громадська рада доброчесності вирішила надати таку інформацію.

Громадською радою доброчесності отримана інформація про те що, Департаментом спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України (далі – ДСР ГПУ) здійснюється досудове розслідування у кримінальному провадженні №22015000000000071 за ознаками складу злочину, передбаченого ч.2 ст. 376-1 Кримінального кодексу України (далі - Кримінальне провадження). Кримінальне провадження, розпочато за фактом здійснення вищими посадовими особами Вищого господарського суду України (далі - ВГСУ) систематичних втручань в автоматизовану систему документообігу суду (далі – АСДОС). В процесі досудового розслідування були також встановлені факти здійснення зазначеними особами тиску на суддів ВГСУ, систематичного втручання у діяльність суддів та процес здійснення правосуддя. Причому, таке втручання здійснювалося організаторами злочину у винятково цинічний та зухвалий спосіб - шляхом підкорення собі органу суддівського самоврядування. Злочинні наміри були реалізовані через відповідні рішення зборів суддів ВГСУ. Зокрема слідством встановлено, що відповідно до рішення зборів суддів ВГСУ від 15.12.2010, прийнятого під тиском голови ВГСУ, в порушення принципів роботи автоматизованої системи документообігу суду у ВГСУ було впроваджено 45 спеціалізацій суддів. При цьому значна кількість спеціалізацій мали штучний характер та фактично дублювалися. Штучне створення тотожних спеціалізацій суддів, у 23 з яких визначено лише одного суддю ВГСУ, дало можливість керівництву ВГСУ здійснювати контроль за розподілом окремих судових справ (заяв) між суддями та призначати конкретного суддю фактично з розгляду визначеної справи (заяви), унеможливило участь інших суддів у розгляді таких справ і перешкодило таким чином належному виконанню ними своїх службових обов'язків, а також позбавило суб'єктів господарювання права на справедливий розгляд справи незалежним і безстороннім судом, установленим законом.

На цей час у кримінальному провадженні як свідків допитано 30 суддів ВГСУ. Всі ці судді формально дають показання та відповідають на запитання слідчого. Водночас, при явних ознаках неправомірності дій під час розподілу справ (касаційних скарг) між суддями ВГСУ, вони не надають викривальні показання щодо осіб, причетних до указаних неправомірних

дій, чим не сприяють розкриттю злочинів, повному, всебічному та об'єктивному з'ясуванню всіх обставин провадження.

Незалежність судів є основним принципом побудови ефективної системи правосуддя. Суддя у своїй діяльності щодо здійснення правосуддя є незалежним від будь-якого незаконного впливу, тиску або втручання. Втручання в діяльність судді щодо здійснення правосуддя забороняється і тягне за собою відповідальність, установлену законом. Забезпечувати незалежність суддів має діяльність органів суддівського самоврядування.[2] Незалежність судді під час здійснення правосуддя є передумовою дії принципу верховенства права та невід'ємною складовою справедливого суду.[3]

За аналітичною довідкою ДСР ГПУ (додаток-1), **Кандидат не віднесений слідством до групи суддів ВГСУ, на яких здійснювався розподіл справ з порушенням порядку встановленого законом. Проте масовий характер порушення (досудовим розслідуванням на цей час встановлено понад 21 тисячу випадків втручань в роботу АСДОС) дає можливість припустити що Кандидату було відомо про існуючу практику.**

З протоколів голосування Кандидата на зборах судів ВГСУ, якими визначалися "спеціалізації" можливо припустити участь Кандидата, як у реалізації цієї ганебної практики так і мовчазного її толерування. Інформація з Кримінального провадження, дає підстави вважати встановленими факти тривалого існування в ВГСУ неформальної практики при організації здійснення правосуддя Така практика, мала можливість утвердитися в ВГСУ, тільки за подавлення будь-яких проявів незалежності судів.

Незалежність судових органів є передумовою верховенства закону і засадничою гарантією справедливого розгляду справи в суді. Тож суддя повинен обстоювати і зразково реалізовувати принцип незалежності судових органів в його індивідуальному та інституційному аспектах.[4]

Неухильно слідуючи правовому принципу презумпції невинуватості Громадська рада доброчесності, не робить стверджувальних висновків про причетність Кандидата до зазначених вище злочинів. Проте, у Громадської ради доброчесності відсутня будь-яка інформація стосовно того, як Кандидат притидівав злочину, обстоював власну незалежність, та незалежність судових органів ВГСУ.

Громадська рада доброчесності не вважає за можливе оцінювати цей вчинок Кандидата, однак вирішила передати отриману інформацію Вищій кваліфікаційній комісії суддів України.

Також надійшло два звернення від голови комітету кредиторів АТ «Градобанк», в яких заявник зокрема пише, що Кандидат «у своїй суддівській практиці свідомо вчинили грубе порушення ст. ст. 8, 13, 41, 129 Конституції України в частині порушення принципу верховенства права, принципу непорушності права приватної власності, засад законності судочинства та обов'язковості судового рішення, яке набуло законної сили».

Оскільки ці звернення потребують аналізу судових рішень, вони передаються ВККС в якості додаткової інформації.

Крім того, Громадська рада доброчесності повідомляє про надходження позитивних відгуків про Кандидата.

Зокрема, Грегор Віталій Леонідович, повідомив: «В ході своєї тривалої громадської діяльності в Закарпатській області я, як правозахисник, волонтер, що безпосередньо доставляє гуманітарні вантажі в зону проведення АТО з 2014 року по сьогоднішній день, зустрічаюся здебільшого із свавіллям в судовій системі та правоохоронних органах. Наразі вивчаю список кандидатів до Верховного Суду на предмет виявлення негідної поведінки чи прийняття неправосудних рішень, до яких мав пряме чи опосередковане відношення, тобто тих які в першу чергу не мають морального права на здійснення правосуддя, а відтак очевидно і зайняття посад в новостворених судових органах. Відтак, при виявленні таких фактів повідомлю Вас по мірі їх виявлення чи надходженні з інших перевірених джерел. Водночас, наразі я би хотів окремо звернути вашу увагу на одного із кандидатів на посаду судді Касаційного господарського суду під №62 – Катеринчук Лілію Йосипівну, діючого судді Вищого господарського суду України. Ця людина заслуговує на окрему увагу через прояв справжнього патріотизму під час Революції Гідності. Мова йде про 18 лютого 2014 року, коли Лілія Йосипівна фактично врятувала від неминучої загибелі мого майданівського побратима із Ужгорода Гаспарян Вануша Аветисовича, 1953 р.н. Його по зв'язчому побили «беркут» з «тітушками» в Маріїнському парку після того як ми прийшли з мирною акцією протесту у складі 7 сотні Самооборони Майдану, де я був керівником закарпатського підрозділу (десятником). А саме після масового наступу силовиків з «тітушками» зі сторони ВР, який потім продовжився до самого Майдану Незалежності, Вануш був захоплений цими нелюдами, із численними переломами, забоями та вибитими 15 зубами, був перетягнутий до палатки «тітушок» біля Верховної Ради, де складувалися переважно тіла недобитих і вбитих майданівців. Якимось чудом його та ще декількох напівживих людей невідомі вивезли в 17 лікарню, куди згодом почали навідуватись "беркут" щоб забрати «свідків» кривавих подій. В цей час в лікарню приїхала Лілія Йосипівна та забрала Вануша до себе додому, як і ще декількох інших поранених, де забезпечила їхній лікарській догляд приватними медиками та подальшу часткову реабілітацію. Про все це дізнався від Вануша, після того як вона його привезла на Майдан десь наприкінці лютого 2014 р., коли він зміг вже самостійно ходити. Тобто людина, яка займала посаду чинного судді одного із найвищих суддів України, не побоюючись втрати посади (адже на той час невідомо було чи ми повалимо злочинний режим Януковича) та навіть здоров'я чи життя, зробила найгідніший вчинок, який може зробити людина в житті – врятувала життя інших, справжніх патріотів, серед яких і мого побратима Вануша. В подальшому, знаю достеменно, пані Лілія неодноразово ініціювала збір коштів серед своїх колег по ВГСУ для придбання необхідної амуніції, приладів нашим воїнам на Донбасі, врятувавши фактично цими речами також далеко не одне життя наших Захисників. Відтак, на думку мою, наших майданівських побратимів, учасників бойових дій і волонтерів, ця суддя має передусім моральне право для продовження здійснення правосуддя іменем України, зайняття відповідної посади у Верховному Суді і має стати прикладом для наслідування, адже показала на особистому прикладі як треба реально захищати конституційні права громадян всіма наявними методами і засобами. P.S.: вищезазначена історія кривавих подій з Ванушем Гаспарян висвітлена неодноразово як в мене на сторінці в ФБ, так і в книзі Валентини Розуменко «Майдан... Хто якщо не я?!», з копією якої можна ознайомитись також і в Ужгородському замку. У разі потреби можу надати його телефон

чи інших майданівців для додаткового підтвердження написаного. <https://www.facebook.com/gregor.vitaliy/posts/1930886403809522> З повагою, громадський правозахисник, голова закарпатського підрозділу 7 сотні Самооборони Майдану в м. Київ 2013-2014, представник ГО «Айдар волонтерська допомога» та ГС "Ліга ветеранів АТО та бойових дій «Карпатська Земля»", Віталій Грегор»

Також надійшов наступний позитивний відгук про Кандидата: «Лілія Йосипівна Катеринчук - великий патріот України. З перших днів війни вона постійно допомагала фронту як особисто, так і організовуючи своїх колег з ВГСУ. Ось декілька конкретних прикладів. Коли мене мобілізували вдруге, судді ВГСУ передали мені тепловізор, куплений на зібрані ними кошти - саме Лілія Йосипівна організувала і збір коштів, і купівлю приладу. Зараз цей тепловізор продовжує використовуватись бійцями 58-ї ОМПБр, куди я передав його після своєї крайньої демобілізації. У лютому 2017 року Лілія Йосипівна передала мені особисті заощадження для купівлі далекомірів для бійців частин спеціального призначення. Вона сказала: - Ці гроші - моя особиста помста за жінку-медика, яку розстріляли в машині на Светлодарці. На кошти Лілії Йосипівни я закупив гарні канадські далекоміри (дальність - 2200 метрів!) і передав їх до однієї з бойових частин спеціального призначення ЗСУ. Лілія Йосипівна - справжній патріот, вона не раз доводила це не словами, а ділом. Переконливо прошу Вас врахувати цю інформацію».

Кандидат повідомив про відсутність конфлікту інтересів у будь-якого з членів Громадської ради доброчесності або інших підстав для сумнівів у неупередженості члена Громадської ради доброчесності.

**Координатор
Громадської ради доброчесності**